
Mødedokument

A8-0234/2016

18.7.2016

BETÆNKNING

Hvordan gøres fiskerikontrollen i EU homogen?
(2015/2093(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Isabelle Thomas

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	14
RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	18

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

Hvordan gøres fiskerikontrollen i EU homogen? (2015/2093(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, som fastslår nødvendigheden af at arbejde for en "bæredygtig udvikling i Europa", herunder et "højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten", og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særligt artikel 11, 43 og 191,
- der henviser til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik,
- der henviser til forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik,
- der henviser til forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, særlig artikel 15 og 36,
- der henviser til forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur,
- der henviser til forordning (EF) nr. 1010/2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri,
- der henviser til forordning (EU) nr. 2015/812 for så vidt angår landingsforpligtelsen, særlig artikel 7 og 9,
- der henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik,
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik¹,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A8-0068/2016) ("EU-Fiskerikontrolagenturet" – PECH/8/05354),

---

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0083.

- der henviser til beslutning fra Fiskeriudvalget (B8-0581/2016) ("Sporbarhed for fiske- og akvakulturprodukter i restaurant- og detailhandelsektoren" – PECH/8/05296),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A8-0234/2016),
- A. der henviser til, at anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning er Den Europæiske Union;
- B. der henviser til, at inspektionsformerne i de forskellige inspektionsindberetningsmodeller i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 ikke er harmoniseret indbyrdes og benytter forskellige betegnelser for de samme emner, hvilket skaber operationelle problemer ved informationsoverførsel mellem myndighederne;
- C. der henviser til, at de seneste dataudvekslingsprotokoller, som er nødvendige for indførelsen af elektroniske logbøger, blev færdiggjort i juli 2010, og at elektroniske logbøger har været obligatoriske siden januar 2010;
- D. der henviser til, at der er en reel ulighed, eller at fiskerne føler ulighed i henseende til regelmæssighed, hyppighed, varighed, strenghed, grundighed, effektivitet og metoder i forbindelse med fiskerikontrol i Europa, og at der er behov for en lige og ikkediskriminerende behandling;
- E. der henviser til, at kontrolindsatsen nødvendigvis må regne med fiskerisektorens fulde og aktive deltagelse;
- F. der henviser til, at et pointbaseret system straffer fiskerfartøjerne og ikke rederne, fiskerne eller andre personer i produktionskæden;
- G. der henviser til, at fiskerisektoren er en vigtig aktør i den bæredygtige forvaltning af have og oceaner;
- H. der henviser til, at der - ud over de mulige regionale variationer - er betydelige forskelle i den måde, hvorpå EU-reglerne bliver anvendt i medlemsstaterne, hvilket navnlig gælder reglerne i kontrolforordningen, og til at de enkelte medlemsstater har deres egne særlige retssystemer samt forskellige administrative og retslige strukturer, hvilket uvægerligt afspejles i deres ordninger for administrative og/eller strafferetlige sanktioner for manglende overholdelse af bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik og fører til uoverensstemmelser og urimelige forskelle fra medlemsstaterne imellem;
- I. der henviser til, at det er konstateret, at der er risiko for, at de nationale inspektionsmyndigheder ikke altid har adgang til de relevante data, som er en forudsætning for at kunne foretage en effektiv inspektion af fartøjer fra andre lande, og til, at forskellige kontrol- og sanktionsmetoder skaber problemer for medlemsstaterne, når de skal følge op på konstaterede overtrædelser over for flagstater;
- J. der henviser til behovet for at styrke kontrollen med produkter, der indføres i Den Europæiske Union, og som hidrører fra ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, og

- behovet for at garantere et ligeligt kontrolniveau over for dette fiskeri i alle medlemsstater;
- K. der henviser til, at gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1224/2009 og af de respektive sanktioner henhører under medlemsstaternes ansvar;
- L. der henviser til, at der i nogle medlemsstater mangler enheder med specialiserede fiskeriinspektører;
- M. der henviser til, at EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA), som blev oprettet for at fremme de højst mulige fælles kontrolstandarder inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, spiller en vigtig rolle for en ensartet gennemførelse af kontrolordningen uanset de begrænsede ressourcer, den råder over;
- N. der henviser til, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) kan bidrage til at forbedre og modernisere fiskerikontrollen, navnlig over sine budgetposter 11-06-62-02 (kontrol og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik samt den integrerede havpolitik) og 11-06-64 (EU-Fiskeriagenturet);
- O. der henviser til, at dumpingforbuddet er blevet implementeret, men i praksis er urimeligt strengt over for fiskeriaktørerne, idet det nemlig kan ske, at de bliver straffet, selv om de anvender redskaber og instrumenter, der er tilladt i henhold til EU-lov, og gør alt, hvad de kan, for at undgå utilsigtede fangster, alene fordi fangsterne overstiger den maksimalt tilladte grænse, der er fastsat i EU- og national lovgivning;
- P. der henviser til, at de teknikker og det udstyr, der anvendes i fiskeriet, har ændret og udviklet sig, og at systemerne og teknikkerne til overvågning bør moderniseres tilsvarende for at fungere effektivt; minder om, at EHFF kan benyttes til dette formål;
- Q. der henviser til, at landingsforpligtelsen har afgørende betydning i forbindelse med kontrol og derfor kræver særlig opmærksomhed fra lovgivers og de tilsynsførende myndigheders side;
- R. der henviser til, at billige springsteknologier som f.eks. Automatic Identification System (AIS) muliggør frivillig kontrol og letter overvågningen og øger fiskernes sikkerhed,
- S. der henviser til, at ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og handel med fangster herfra er strafbart på globalt plan;
- T. der henviser til, at auktioner spiller en vital rolle i fisk- og skaldyrsektoren og en vigtig rolle i kontrollen med landede fisk;
- U. der henviser til, at medlemsstaterne har forskellige retssystemer, og at de indsamlede beviser skal kunne anerkendes og bruges under den retsforfølgende medlemsstats særegne retssystem;
- V. der henviser til, at de bedste samarbejdspartnere til gennemførelse af kontrolforordningen er veluddannede og engagerede fiskere, der forstår fordelene ved kontrollen og aktivt respekterer den;

I - Hindringer for harmonisering

1. understreger vigtigheden af at sikre en effektiv fiskerikontrol for at kunne garantere en bæredygtig udnyttelse af havenes biologiske ressourcer og fastholde lige konkurrencevilkår blandt fiskeriflåderne i EU; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at kontrolforordningen bliver gennemført effektivt;
2. understreger, at EU's ambitiøse indsats mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) overalt i verden bør modsvares af en effektiv anvendelse af kontrolforordningen i vores egne farvande;
3. påpeger forskellene med hensyn til anvendelsesområder for kontrollen og med hensyn til kontrolsteder og den deraf følgende forskelsbehandling, idet nogle medlemsstater foretager kontrol gennem hele kæden fra fiskeredskaber til spisebordet, mens andre kun kontrollerer visse led i kæden og f.eks. ikke medtager transportdelen eller restaurationsvirksomheder;
4. anerkender den markante forbedring af kontrolordningen, som den aktuelle kontrolforordning bevirker i samspil med forordningen om IUU-fiskeri, gennem konsolidering af mange tidligere enkeltstående forordninger, indførelse af mulighed for at anvende nye teknologier, indledende skridt til harmonisering af sanktioner, afklaring af Kommissionens og medlemsstaternes roller, forbedringer med hensyn til sporbarhed og andre fremskridt;
5. gør opmærksom på, at fiskernes accept af regulering afhænger af, om effekten af gennemførelsen opleves som rimelig, om den påtvungne regulering opleves som meningsfyldt, samt om en given regulering er forenelig med de traditionelle fiskerimønstre og -praksisser;
6. konstaterer behovet for at klargøre, klassificere og opstille standarder for fiskeriet i de forskellige farvande;
7. konstaterer, at der også er forskelle i tilrettelæggelsen af kontrollen, idet nogle stater spreder den ud på flere forskellige forvaltninger, mens andre lader den udføre af en enkelt forvaltningsgren, samt i de instrumenter, redskaber og menneskelige, logistiske og finansielle midler, der anvendes til at gennemføre kontrollen; konstaterer også, at disse omstændigheder vanskeliggør gennemsigtigheden i forvaltningen af og adgangen til information;
8. påpeger, at kontrollernes effektivitet også varierer på grund af de meget forskellige fiskepladser inden for EU, lige fra meget trange områder, hvor nabomedlemsstater deles om fiskeressourcerne, til meget fjerne områder; fastholder, at de særlige kendetegn ved regionerne i den yderste periferi, hvis meget store og primært oceaniske eksklusive økonomiske zoner kombineret med arten af fiskebestande, der fanges (hovedsageligt dybhavsarter og stærkt vandrende pelagiske fiskearter), og de knappe alternative ressourcer tydeligvis giver anledning til strengere kontrolforanstaltninger i disse områder, som er stærkt afhængige af fiskeri og meget sårbare over for de meget store skader, der forårsages af flåder, som er kendt for at overtræde bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik;

9. opfordrer på det kraftigste medlemsstaterne til at sikre en fuld og korrekt gennemførelse af kontrolforordningen for at få et klart overblik over, hvilke områder der skal forbedres i den forestående revision, så man derigennem kan sikre en velfungerende og letanvendelig kontrolforordning i fremtiden;
10. bemærker forskellen i tilgang mellem kontrol baseret på risikovurdering og tilfældig stikprøvekontrol af fiskeriaktiviteter og kanaler til salg af fangster;
11. bemærker, at de nuværende udviklede tekniske foranstaltninger og det store antal bestemmelser, hvoraf nogle måske endda er modstridende, herunder mange afvigelser og undtagelser, og spredt over mange forskellige retsakter, gør dem vanskelige ikke blot at forstå, men også at kontrollere og håndhæve;
12. minder om, at de fleste stikprøvekontroller foretages ved landing, men at inspektioner på havet tilsyneladende afslører flere overtrædelser end inspektioner, der foretages i land, eftersom de er baseret på risikovurdering;
13. minder om, at landingsforpligtelsen for fiskeri udgør en grundlæggende ændring, og at omnibusforordningen (forordning (EU) nr. 812/2015) derfor giver en tilpasningsperiode på to år, før overtrædelser af landingsforpligtelsen betragtes som alvorlige; opfordrer til, at denne periode forlænges om nødvendigt;
14. bemærker, at medlemsstaterne og undertiden også regioner omsætter reglerne til national og regional lov på forskellig vis, fordi der er et stort antal fakultative bestemmelser i forordning (EF) nr. 1224/2009; understreger vanskelighederne ved at håndhæve nogle af dens bestemmelserne i praksis, enten fordi det er vanskeligt at tilpasse reglerne til virkeligheden, f.eks. på grund af fiskerisektorens særlige kendetegn (flåde, fiskeredskaber, fiskepladser og målarter), som varierer betydeligt mellem de forskellige havområder, medlemsstater og fiskerityper, eller på grund af selvmodsigelser, hvilket kan føre til forskellige fortolkninger blandt kontrollørerne;
15. konstaterer, at overtrædelsesniveauet varierer mellem medlemsstaterne, og at der for samme overtrædelse kan gælde en administrativ eller strafferetlig sanktion; fremhæver, at et pointsystem for fiskerilicenser, hvor der fratrækkes point i tilfælde af manglende overholdelse, kunne være et europæisk instrument, der kan danne en ramme for sanktionering af alvorlige overtrædelser, men at det uden den fornødne harmonisering blot vil forværre situationen, som i forvejen er ulige og fører til ulighed blandt aktørerne i medlemsstaterne; henstiller, at disse forskelle med hensyn til sanktioner undgås;
16. bemærker, at den manglende tillid og transparens mellem medlemsstaterne imellem er en af de vigtigste årsager til den manglende dataudveksling i forbindelse med forordningen; opfordrer til, at denne situationen bedres for at sikre og vise, at der er lige konkurrencevilkår for alle fiskere;
17. minder om, at EHFF fører tilsyn med anvendelsen af fælles standarder for kontrol, inspektion og tilsyn og fremmer det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne via fælles ressourceanvendelsesplaner; minder om, at det er vigtigt at styrke EHFF's mandat, således at der kan blive indført fælles fiskerikontroloperationer, hvilket vil muliggøre en effektiv koordinering af diverse nationale, regionale og lokale myndigheders aktiviteter såvel som af de europæiske agenturer, der varetager

kystvagtopgaver på EU-plan; opfordrer EHFF til at afsætte flere ressourcer til denne opgave;

18. mener, at EFCA's fastlæggelse af centrale krav til uddannelsen af fiskeriinspektører er et vigtigt skridt til standardisering af uddannelsen og kontrolprocedurene, og opfordrer alle medlemsstater til at følge disse krav; konstaterer, at medlemsstaterne ikke - eller kun på frivillig basis - har de samme uddannelsesstandarder, hvilket betyder, at indholdet af eksamensbeviser, rekruttering og opgaver er forskellige;
19. konstaterer, at fiskerne uddannes og informeres forskelligt i de enkelte medlemsstater, og at der ikke er blevet udarbejdet noget redskab til at forenkle kontrolforordningen eller gøre den lettere tilgængelig for så vidt angår dens mål og indhold; mener, at denne situation fører til manglende bevidsthed, hvilket er en betydelig hindring for, at lovgivningen kan blive anvendt på en ensartet måde; opfordrer kraftigt til, at disse redskaber gennemføres hurtigst muligt;
20. konstaterer, at selv om forbrugerne, bl.a. som følge af Europa-Kommissionens omfattende oplysningskampagne, gennem årene er blevet mere bevidste om oprindelse for og identifikation af de produkter, de køber, har de ikke mulighed for at få passende oplysninger om fiskeprodukter, der serveres på restauranter, eftersom der ikke er forpligtelser, der påhviler dette sidste led i handelskæden;
21. understreger, at det er afgørende med nye teknologier til overvågning og tidstro overførsel af oplysninger for at kunne forbedre kontrollen på havet; opfordrer til, at de instrumenter, som medlemsstaterne anvender, gøres teknisk kompatible, og til, at der sættes ind over for den ufuldstændige deling af kontroldata, der har uensartethed og effektivitetstab til følge;
22. påpeger, at der ikke er foretaget nogen vurdering af den omstændighed, at visse regler reelt ikke lader sig håndhæve på grund af det uensartede teknologiske niveau på skibene, i logistikken på jorden og i organiseringen af sektoren i havnene;
23. understreger EHFF's rolle, navnlig på grundlag af fondens budget til kontrol af den fælles fiskeripolitik's målsætninger, som beløber sig til 580 mio. EUR for perioden 2014-2020;
24. understreger behovet for at sikre, at det indre marked er ensartet, og at kontrolkravene opfyldes på samme vis i medlemsstaterne, således at der er et ensartet kvalitetsniveau i den interne og eksterne kontrol i medlemsstaterne, og at der ikke er forskelle afhængigt af, via hvilken grænse produkter indføres i Unionen;

II - Forslag til forbedring

25. støtter en forenkling og forbedring af EU-lovgivningen samt en begrænsning af den administrative byrde med henblik på at nå målet om "bedre lovgivning", navnlig gennem en begrænset og målrettet ændring af forordning (EF) nr. 1224/2009, der er planlagt til og forventes i 2017 senest, under forudsætning af, at den kommer til at indeholde effektive regler, der gør det muligt at forebygge, opspore og straffe overtrædelser af den fælles fiskeripolitik, og primært gør det muligt at fokusere på bedre gennemførelse af standarder i de forskellige medlemsstater, navnlig ved at tilstræbe

- større harmonisering, forudsat at denne forenkling er baseret på den eksisterende solide kontrolramme og ikke medfører en udvanding af de højeste beskyttelsesstandarder for arbejde, miljø, fagforeninger og samfund;
26. mener, at den regionalisering, der indgår i den nye fælles fiskeripolitik, bør ledsages af et solidt og harmoniseret kontrolsystem; modsætter sig på det kraftigste, at kontrolforordningen svækkes, og mener, at medlemsstaterne allerede kan gøre brug af den fleksibilitet, som den eksisterende ramme giver mulighed for;
  27. kræver, at de europæiske institutioner arbejder sammen med fiskerisektoren om denne revision, navnlig på området kystfiskeri, ikkeindustrielt fiskeri og traditionelt fiskeri, hvis beskyttelse og fremme enhver ny lovgivning bør have som mål;
  28. understreger nødvendigheden af at gennemføre drøftelser med myndighederne i de forskellige lande, EU's fjernområder og regioner i forbindelse med udarbejdelse eller ændring af retsakter;
  29. fastslår, at et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne vil kunne være vejen frem mod større harmonisering af kontrollen; understreger i denne forbindelse betydningen af ekspertgruppen vedrørende overholdelse af forpligtelserne i under Unionens fiskerikontrolordning;
  30. minder Kommissionen om, at det er nødvendigt at skabe det fornødne retlige og operative miljø, inden der indføres obligatoriske regler, for at undgå paradoksale situationer;
  31. mener, at Europa-Kommissionen bør føre tilsyn med, at lovgivning omsættes på en ensartet og præcis måde, og kontrollere, hvordan det går med at gennemføre den, f.eks. ved at indføre, at en nærmere fastsat minimumsprocentdel af partierne skal kontrolleres af hver medlemsstat; mener desuden, at kontrolprocedurerne skal være gennemsigtige, afbalancerede og standardiserede og sikre, at medlemsstaterne behandles lige hvad angår kontrollen af deres fiskere, og at kontrolreglerne bør være enklere og mere fuldstændige og sammenhængende;
  32. går ind for at skærpe kontrollen for at undgå import af fisk fra ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ved bl.a. andet at oprette nationale efterretningshold med specialiserede fiskeriinspektører, der vil være bedst i stand til at afsløre risici, samt fastsætte en minimumsprocentdel af partier, der skal kontrolleres;
  33. mener, at der er behov for indsamling, forvaltning og brug af kvalitetsdata, hvad angår landingsforpligtelsen, for at kontrollere og vurdere virkningsgraden af gennemførelsen af landingsforpligtelsen og for at bringe dataindsamlingen i overensstemmelse med de krav, som er et resultat af den reviderede fælles fiskeripolitik.
  34. opfordrer medlemsstaterne og deres respektive fiskerikontrolmyndigheder til at oprette hold af specialiserede fiskeriinspektører; støtter og opfordrer til øget samarbejde mellem medlemsstaterne gennem udveksling af inspektører, kontrolmetoder og data, deling af risikoanalyser og informationer om kvoter for flagførende fartøjer;
  35. minder om, at medlemsstaterne er ansvarlige for gennemførelsen af

kontrolforordningen; opfordrer medlemsstaterne til at overholde deres forpligtelser og arbejde tæt sammen med henblik på udveksling af god praksis og data samt sammenkobling af kontrolsystemerne;

36. mener, at en ensartet og forudsigelig anvendelse af de forskellige typer af mulige inspektioner gennem fyldestgørende beskrivelse, harmonisering og redegørelse for disse inspektioner vil bidrage til at sikre de nødvendige lige konkurrencevilkår i hele fiskeriet i EU;
37. påpeger, at havområder i visse regioner forvaltes sammen med lande uden for EU, og efterlyser øget samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande;
38. mener, at der er behov for at styrke samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaterne, EU-Fiskerikontrolagenturet og Kommissionen;
39. opfordrer EFCA og medlemsstaternes uddannelsesinstitutioner til at indføre et ensartet europæisk uddannelsesprogram for fiskeriinspektører, der er baseret på et fælles pensum og standardiserede regler, og til at lade EHFF stå for en del af finansieringen af det;
40. opfordrer til, at det af EFCA opstillede grundlæggende uddannelsesprogram oversættes og udbredes, f.eks. ved hjælp af kurser i dets anvendelse for de nationale myndigheder med støtte fra EHFF; foreslår, at denne håndbog suppleres med eksempler på god praksis, der anvendes af inspektørerne;
41. understreger vigtigheden af, at initiativer til uddannelse i kontrol, der leveres af tredjeparter; bliver gennemgået og godkendt;
42. opfordrer til, at uddannelsen og orienteringen af fiskere forbedres, og til at inddrage fiskernes erhvervsorganisationer og aktionsgrupperne i kystregionerne i varetagelsen heraf for at forbedre deres forståelse af formålet med reglerne og deres generelle betydning og derved udbrede en kultur af forståelse og efterlevelse; anbefaler, at der afholdes effektive samråd med de vejledende råd med henblik herpå; opfordrer til, at der skabes onlinedatabaser med dokumenter og informationer vedrørende fiskeri (inklusive strafpointsystemet) i det omfang, de gældende bestemmelser vedrørende databeskyttelse tillader det, således af alle kan få adgang til reglerne og læse og forstå dem; anmoder Kommissionen om at vurdere de eksisterende uddannelser for kommende fiskere i Europa og offentliggøre sine konklusioner i en meddelelse;
43. foreslår en nærmere undersøgelse af idéen om et elektronisk register under EFCA (EFCA single desk) med printbare eller elektroniske skabeloner til inspektion samt centralisering af inspektionsrapporter; bemærker, at dette elektroniske EFCA-register også vil kunne anvendes til at modtage og centralisere de fangstcertifikater, der udstedes af medlemsstaterne og tredjelande;
44. foreslår, at de offentlige kommunikationssystemer, der anvendes af kontrolorganerne, forbedres, og understreger vigtigheden af en regelmæssig formidling af det gennemførte arbejde og opnåede resultater samt af permanent oplysning om reglerne om fiskeressourcer, f.eks. mindstestørrelser og midlertidige og geografisk afgrænsede fiskeriforbud;

45. understreger nødvendigheden af at styrke EFCA's rolle, navnlig dets budget, beføjelser og menneskelige ressourcer; foreslår, at betingelserne for EFCA's intervention, der er fastsat i artikel 94 og 95 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, ændres, således at EFCA bl.a. får mulighed for at intervenere i tilfælde af, at fiskeressourcer er overfiskede eller ikke har opnået det maksimalt bæredygtige udbytte;
46. understreger vigtigheden af at udbygge og styrke kontrollen, navnlig i medlemsstater, der hidtil har opvist en ringe gennemførelse af kontrolforordningen, med det formål at bekæmpe ulovligt fiskeri, sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik samt øge kvaliteten af de indsamlede data;
47. minder om vigtigheden af at have kapacitet til at dele data i realtid, navnlig under kontroloperationer, der udføres af agenturet i samarbejde med medlemsstaterne og koordineres af agenturet gennem fælles gennemførelsesplaner;
48. understreger vigtigheden af at øge EFCA's tilstedeværelse tæt på medlemsstaterne, herunder også i fjernområderne;
49. foreslår, at mindst to repræsentanter for Europa-Parlamentet får plads i agenturets bestyrelse, som allerede har seks repræsentanter fra Kommissionen og en fra hver af medlemsstaterne, og at denne repræsentation får en ligelig sammensætning af kvinder og mænd og udpeges af Parlamentets Fiskeriudvalg blandt dets medlemmer;
50. opfordrer til, at kontrollen udvides - f.eks. ved at udvide overvågningen - til hele produktionskæden, og til at ansvaret for kontrollen på havet betros en enkelt forvaltningsenhed for at undgå overlappende kontroller, som fører til spild af menneskelige, logistiske og økonomiske ressourcer, forårsager forvirring og lægger et unødigt pres på aktørerne i fiskerisektoren; tilskynder derudover til et formelt samarbejde mellem medlemsstaternes institutioner, så der opnås en effektiv kontrol af hele fiskeriproduktionskæden;
51. anmoder Kommissionen om at vurdere, om det er passende at forbinde strafpoint med fiskerilicenser; understreger, at point under dette system vil blive overført sammen med licensen, når et fartøj sælges, hvilket kan forringe værdien af visse fartøjer og forhindre deres eventuelle videresalg for eksempel til unge fiskere, der ønsker at etablere sig;
52. anbefaler, at der træffes særlige foranstaltninger for at opnå et mere bevidst og ansvarligt forbrug på restauranter, og at det overvejes at indføre et krav til restauratørerne om at tilvejebringe et minimum af oplysninger om produkterne, hvorved forbrugerne vil få mulighed for at føre en indirekte kontrol;
53. foreslår inspektionen af indlandsfiskeri varetaget på selvstyrende eller regionalt plan, inspektion af havfiskeri inden 12 sømil varetaget på nationalt plan og inspektion for resten af farvandene varetaget i EU-regi;
54. mener, at kontrol baseret på risikovurdering bør bygge på gennemsigtige, specifikke og målbare mindstekriterier, der er fastsat på europæisk plan;
55. opfordrer til, at sanktionerne standardiseres, og at de fastholdes på et niveau, der er proportionelt, ikkediskriminerende og afskrækkende; foretrækker økonomiske

sanktioner, herunder midlertidig suspending af aktiviteter, frem for strafferetlige sanktioner, men mener også på linje med artikel 17 i forordning EU nr. 1380/2013, at tilskyndelsesforanstaltninger for fiskere, der efterlever FFP-reglerne, bør foretrækkes som middel til at undgå overtrædelser;

56. minder om, at sanktionerne henhører under medlemsstaternes beføjelser, og at Den Europæiske Union ikke har juridisk mulighed for at påtvinge en standardisering heraf gennem forordning (EF) nr. 1224/2009; understreger imidlertid vigtigheden af pointsystemet for at få fastlagt en ramme for sanktionerne og opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte en større standardisering af sanktionerne, ikke mindst de strafferetlige, for at bringe den eksisterende uretfærdighed til ophør;
57. mener, at bifangstordningen i praksis medfører et objektivt og fuldstændigt ansvar for fiskeriaktørerne, som kan stilles til regnskab, også selv om de har handlet i fuld overensstemmelse med loven og har udvist den fornødne omhu for at undgå utilsigtet fangst;
58. fastslår, at de generelle principper i EU-retten er uforenelige med et system, hvor en person kan drages objektivt til ansvar for en handling, som vedkommende hverken har begået forsætligt eller uagtsomt;
59. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at udvikle en harmoniseret mindstestraf for alvorlige overtrædelser og/eller gentagen ulovlig adfærd;
60. tilråder, at der indføres strengere sanktioner for ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri;
61. anbefaler, at der indføres mekanismer til synliggørelse af gode eksempler for at fremme overholdelse af reglerne;
62. mener, at en fortolkning af visse bestemmelser, der fører til sanktioner for overskridelse af grænsen for bifangster, uden at der overhovedet tages hensyn til et eventuelt fravær af fejl eller forsømmelse under udøvelse af retmæssig adfærd, er klart i strid med EU's grundlæggende principper, der er fastsat i artikel 6 i TEU;
63. anmoder Kommissionen om at fastlægge retningslinjer, der straks kan anvendes og forstås, med henblik på at undgå forskelsbehandling blandt medlemsstaterne, især i tilfælde, hvor fiskere i forbindelse med frivillig indberetning af bifangster viser, at de har handlet i god tro, og at fangsterne var fuldstændig utilsigtede;
64. mener, at det vil gøre kontrollen mere fair og afbalanceret og mere effektiv, hvis aktørerne hjælpes med at investere i moderne teknologi og udstyr, som er kompatibel i alle medlemsstater;
65. opfordrer til etablering af finansieringsmekanismer, der kan øge brugen af billig teknologi med henblik på at fremme frivillig kontrol og øge overvågningen af og sikkerheden for fiskerne, navnlig for fiskeri i lille målestok og ikkeindustrielt fiskeri;
66. understreger vigtigheden af elektroniske teknologier (elektroniske indberetnings- og overvågningssystemer), som potentielt vil være omkostningseffektive midler, der kan

- muliggøre en mere omfattende overvågning af aktiviteterne på havet;
67. bekræfter sin modstand mod enhver form for obligatorisk videoovervågningssystem om bord;
  68. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at anvendelse af nye jordobservationsteknologier, f.eks. Sentinel-satellitter, kan skabe fordele i fiskerikontrollen;
  69. opfordrer til, at der anvendes samme kontrol over for importerede fiskevarer, fiskeri fra land og fritidsfiskeri samt over for den europæiske flåde, som fisker i farvande uden for EU, og tredjelandes flåde, som fisker i EU-farvande, for at sikre, at der for hele det europæiske marked gælder samme adgangsniveau; foreslår, at dataudveksling gøres obligatorisk i forbindelse med ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU);
  70. tilslutter sig, at de disponible budgetmidler, navnlig inden for rammerne af EHFF, skal være realistiske, i overensstemmelse med kontrolmålene og tilstrækkelige til at forfølge disse;
  71. opfordrer til at sikre bæredygtigheden af de områdestrukturerende auktioner, navnlig på grundlag af tildeling af støtte fra EHFF, da auktionerne bidrager til gennemsigtighed og sporbarhed og letter fiskerikontrollen;
  72. støtter, at virkningen af fritidsfiskeri medtages i den reviderede kontrolforordning;
  73. opfordrer til, at der udvikles et system til overvågning, fremsendelse af oplysninger og analyse af data, der er kompatibelt i hele Unionen; opfordrer desuden til, at det pålægges Europa-Kommissionen at fastlægge rammerne for udveksling af information og data i overensstemmelse med gældende bestemmelser vedrørende databeskyttelse; understreger, at gennemsigtige rammer for udveksling af data og oplysninger er afgørende for at fastslå, om der foreligger lige konkurrencevilkår;
  74. understreger, at gennemførelsen af landingsforpligtelsen skal ledsages af en passende fleksibilitet hvad angår kontrollen, da det er nødvendigt at tage hensyn til de grundlæggende ændringer, denne forpligtelse medfører for fiskerierne, særligt vedrørende flerartsfiskerier; minder om vigtigheden af en gradvis indførelse af sanktionerne og pointsystemet i tilfælde af alvorlige overtrædelser i forbindelse med manglende overholdelse af landingsforpligtelsen, jf. forordning (EU) 2015/812 vedrørende landingsforpligtelsen;
  75. understreger, at oplysninger om, hvorvidt og hvordan medlemsstaterne pålægger sanktioner for forskellige typer overtrædelser, samt om, om sanktionerne anvendes konsekvent, uanset under hvilket flag der sejles, skal gøres tilgængelige for interessenterne og offentligheden, samtidig med at de involverede parter private forhold respekteres fuldt ud;
  76. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Man hører ofte fiskere klage over, at den fiskerikontrol, de er underkastet, er strengere end fiskerikontrollen blandt deres kolleger enten i andre lande eller inden for andre typer fiskeri. Fiskerne siger desuden overalt, at deres erhverv er det mest kontrollerede af alle. Denne følelse af uretfærdighed rejser et alvorligt spørgsmål, nemlig om reglerne anvendes ensartet og dermed, om de er effektive. For hvis der er grund til at mistænke, at reglerne ikke anvendes med samme konsekvens, kan det frygtes, at vi havner i en situation, hvor reglerne slet ikke respekteres, fordi de ikke er de samme for alle.

Her nogle måneder før revisionen af forordningen om fiskerikontrol, som man kunne have håbet på umiddelbart efter reformen af den fælles fiskeripolitik og med indførelsen af landingsforpligtelsen, er det hensigtsmæssigt, at Fiskeriudvalget beskæftiger sig med emnet. Der er to mål: dels at finde frem til de mangler ved anvendelsen af reglerne, som fører til denne følelse af uretfærdighed, dels at foreslå løsninger til at forbedre harmoniseringen af kontrollen med den fælles fiskeripolitik, uanset at denne politik er en af de mest integrerede i Europa.

I. Ordførerens fremgangsmåde

Ordføreren har foretaget en række rejser for at træffe aktører og gøre sig bekendt med forholdene omkring fiskerikontrol og har ladet sig inspirere af disse forskellige besøg ved udarbejdelsen af denne betænkning (til Vigo i Spanien, hvor EU's Fiskerikontrolagentur befinder sig, Kiel i Tyskland, Genova i Italien, Ostende i Belgien, Lorient og Etel i Bretagne og Boulogne-sur-Mer i Nordfrankrig).

I forbindelse med disse rejser samt i Bruxelles har ordføreren haft drøftelser med et større antal fiskere, repræsentanter for Fiskerikontrolagenturet samt nationale og regionale kontrollører.

Ordføreren har desuden taget initiativ til en høring i Fiskeriudvalget, som havde deltagelse af Fiskerikontrolagenturets direktør samt de ansvarlige for fiskerikontrollen i flere medlemsstater, nemlig Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Irland.

II. Ordførerens vigtigste konklusioner

Betænkningen er en anledning til at opregne en række konstateringer og fremsætte en række anbefalinger.

1. I - Hindringer for harmonisering

- Anvendelsesområde

Under sine rejser og møder er ordføreren blevet bekendt med den meget store uensartethed i anvendelsesområderne for kontrollen, i procedurer og i strategi. Nogle medlemsstater foretager således kontrol langs hele kæden lige fra fiskeredskaberne og til middagsbordet og har kun et samlet kontrolkorps, mens andre koncentrerer sig om enkelte led i forsyningskæden for fiskeprodukter.

- Uddannelse

Medlemsstaterne tilrettelægger hver især deres egne uddannelser for fiskerikontrollører, kursusplaner, videnskrav og rekrutteringsmetoder.

I øvrigt er uddannelserne for fiskerne også forskellige, og spørgsmålet om kontrol og sanktioner synes ikke at indgå i videnskravene til fiskere.

- Kontrolprocedurer og -metoder

Medlemsstaterne anvender forskellige kontrolprocedurer. Mens der findes en ensartet formular til konstatering af overtrædelser om bord på et fartøj, er kontrolprocedurerne forskellige. Således er der f.eks. ikke nogen bestemt rækkefølge, som kontrollen skal overholde. Mulige selvmodsigelser i lovgivningen eller elementer i den, som ikke lader sig gennemføre, giver plads for kontrollørernes eget skøn. Endelig er de anvendte kontrolmetoder og redskaber ikke nødvendigvis de samme.

Det konstateres desuden, at medlemsstaterne eller regionerne omsætter lovgivningen på forskellig vis, fordi der er et stort antal fakultative bestemmelser i forordning (EF) nr. 1224/2009. Der er i øvrigt gentagne gange gjort opmærksom på den omstændighed, at nogle af bestemmelserne reelt ikke kan gennemføres, enten fordi reglerne ikke forholder sig til virkeligheden, eller på grund af selvmodsigelser, f.eks. i forordningens artikel 17, hvilket kan føre til subjektive fortolkninger blandt kontrollørerne.

Derudover er metoden til beregning af risici i nogle tilfælde meget subjektiv og lidet gennemsigtig, hvilket kan give anledning til, at erhvervets udøvere sætter spørgsmålstegn ved årsagerne til gentagne kontroller.

Endelig står Fiskerikontrolagenturet i spidsen for fælles ressourceanvendelsesplaner, som gør det muligt at koordinere aktioner mellem flere stater. I øjeblikket er agenturets beføjelser til at varetage fælles projekter begrænset til det snævre mandat, som det er tildelt af medlemsstaterne, jf. artikel 94 og 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009. Agenturets budget er i øvrigt utilstrækkeligt, og det bør bemærkes, at den fælles fiskeripolitik og omnibusforordningen blev vedtaget, uden at der blev tilknyttet en finansieringsplan for det.

- Sanktioner

- De retslige procedurer og sanktionerne er forskellige rundt om i Den Europæiske Union: For samme type overtrædelse kan sanktionen være enten administrativ eller strafferetlig. I de medlemsstater, hvor sanktionen er strafferetlig, og fiskere møder op i retten side om side med personer, der er anklaget for at have påført et andet menneske fysisk skade, forekommer det uforholdsmæssigt og paradoksalt, og denne omstændighed bidrager da også til nogle meget lave straffe.

Det er den almindelige opfattelse, at en økonomisk sanktion som forbud mod at sejle er mest effektiv.

Det pointsystem, der blev introduceret i kontrolforordningen fra 2009, er et forsøg på at harmonisere sanktionerne for alvorlige overtrædelser på europæisk plan ved hjælp af økonomiske sanktioner. Gennemførelsen af pointsystemet er imidlertid blevet svækket af, at medlemsstaterne har fortolket det forskelligt, hvilket har afstedkommet en udbredt skepsis over for systemet blandt sektorens erhvervsudøvere, en situation, som blot er blevet forværret

af, at straffen overføres via fartøjerne og ikke individuelt, hvilket skaber en uhørt juridisk situation, som er i modstrid med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. De bestemmelser, der er indført af EHFF, gør det desuden muligt at anvende europæiske sanktioner.

- Instrumenter (teknologier og redskaber)

De instrumenter, redskaber og finansielle midler, der anvendes til gennemførelsen af kontrol, varierer ligeledes fra medlemsstat til medlemsstat. Beklageligvis medfører den manglende kompatibilitet mellem nogle af de instrumenter og teknologier, der anvendes af medlemsstaterne, tab af effektivitet. Eksemplet med de forskellige teknologier, der anvendes til logbøgerne, rejser spørgsmålet om anvendelse af udbud på europæisk plan. Det kan desuden konstateres, at nogle af de anvendte teknologier er forældede og lidet effektive, hvilket er så meget desto mere beklageligt, som der mangler budgetmidler til modernisering af kontrolteknologierne.

- Dataindsamling

De databaser, der anvendes af medlemsstaterne, bliver ikke altid delt, selv om det er helt nødvendigt for risikovurderingerne og kontrolstrategien. Den fortrolighed omkring visse data, som der henvises til, hæmmer harmoniseringen.

Nogle forvaltninger har indført databaser med adgang for alle, hvor alle data om fangster, anvendte redskaber og opnåede priser samles. Denne fremgangsmåde har den fordel, at den på en gang sikrer, at der er mulighed for adgang til data, når som helst behovet måtte opstå, og at den understøtter kontrollen.

2. Betænkningens forslag

- Harmonisering af anvendelsesområdet

Den gældende EU-lovgivning bør forenkles, især i forbindelse med den ændring af forordning (EF) nr. 1224/2009, der er planlagt til 2017. Den eksisterende forordning er uhyre omstændelig: For f.eks. at forstå, hvad der gælder for en flerårig plan, er det nødvendigt at læse dusinvis af artikler I øvrigt burde det være forbudt at anvende konditionalis.

- Uddannelse

Det forekommer stærkt påkrævet, at der indføres en europæisk uddannelse af kontrollører, og at der opstilles fælles krav i forbindelse med kontrol. Uddannelsen af fiskere bør også styrkes. F.eks. kunne fiskernes erhvervsorganisationer påtage sig at tilrettelægge en sådan uddannelse med henblik på at forbedre fiskernes forståelse af meningen med reglerne og deres formålstjenlighed og styrke en kultur af efterlevelse. Desuden forekommer det påkrævet, at der oprettes databaser, der gør reglerne tilgængelige og let læselige for alle, men selv om forordning (EF) nr. 1224/2009 stiller krav om, at der udarbejdes websteder rettet mod offentligheden, findes de ikke alle steder.

Endelig eksisterer der i dag på papiret samråd med de rådgivende udvalg, men ordningen er ikke effektiv, hvilket især skyldes de meget korte frister, som udvalgene har til at besvare høringerne. Det er vigtigt, at disse udvalg bliver fuldt og helt inddraget i

beslutningsprocesserne, da det er garantien for, at reglerne bliver accepteret og er relevante.

- Procedurer og metode

Procedurerne bør europæiseres, og EFCA's rolle bør styrkes gennem tildeling af flere midler og udvidelse af dets aktionsområde. I dag, hvor EFCA er under opsyn, kan man konstatere nogle virkelige fremskridt, når det intervenserer via fælles ressourceanvendelsesplaner. Det kunne være formålstjenligt at lade EFCA intervenere der, hvor det forekommer mest relevant at koordinere, f.eks. i forbindelse med fiskeri efter arter, der ligger under det maksimalt bæredygtige udbytte. I betragtning af de betydelige strategiske beføjelser, som EFCA's bestyrelse råder over, er det i øvrigt ubegribeligt, at Europa-Parlamentet ikke er repræsenteret, og det vil være hensigtsmæssigt, om det bliver det.

Det er ligeledes vigtigt, at kontrolprocedurerne er gennemsigtige og standardiserede. Med henblik herpå bør kontrol baseret på risikovurdering være objektiv og vurderes på en gennemsigtig måde, og der bør udarbejdes risikokriterier på europæisk plan.

Endelig er det nødvendigt, at de forskellige kontrolenheder koordineres for at undgå overlappende kontroller, og at rationalisere operationerne.

- Sanktioner

Det er helt nødvendigt, at sanktionerne er de samme for alle alt efter overtrædelserne, og at der træffes tilskyndelsesforanstaltninger. Oprettelse af en dommerfunktion specialiseret i maritime anliggender i hver enkelt medlemsstat kunne være et første skridt i denne retning.

- Modernisering

Kontrollen vil blive mere effektiv, hvis aktørerne bliver i stand til at investere i moderne teknologier, der er indbyrdes kompatible. F.eks. gør satellitovervågning af fartøjerne det muligt at identificere overtrædelser og målrette de fornødne tiltag.

De disponible budgetmidler, navnlig via EHFF, bør afstemmes efter kontrolmålsætningerne og gøre det muligt at fremme forskning og innovation. Det er ved hjælp af disse redskaber, at kontrolpolitikken i sin helhed kan blive moderniseret. Desværre er EHFF med den nuværende tildeling langt fra tilstrækkelig.

- Data

Såvel i lovgivningsarbejdet som for at kunne gennemføre en effektiv kontrol er dataene afgørende. De gør det muligt at udstikke strategier, optimere effektiviteten og målrette indsatsen mod de fiskerier og fartøjer og den praksis, hvor der er størst risiko. Det er derfor nødvendigt at indsamle data, der er kompatible mellem staterne, og at sikre, at de bliver sendt i land.

III. Konklusion

Som konklusion på betænkningen og for at sammenfatte forventningerne til harmonisering ligger det ordføreren på sinde at gengive en bemærkning fra en fisker: "Fiskerflåden kan godt acceptere en mere restriktiv lovgivning. Hvad der ikke kan accepteres, er, at den ikke er ens for alle."

**RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

Dato for vedtagelse	12.7.2016
Resultat af den endelige afstemning	+: 18 -: 1 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, David Coburn, Diane Dodds, Linnéa Engström, João Ferreira, Carlos Iturgaiz, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Izaskun Bilbao Barandica, Ole Christensen, Ian Duncan, Jens Gieseke, Maria Lidia Senra Rodríguez